

Belevingen

Wat vinden de bewoners?

In deel 11:

136 Wat vinden de bewoners?

In dit deel van het jubileumboek, maken we een collage van bevindingen van bewoners zelf en vooral van (ex) CW-kinderen.

Hoe beleven zij Centraal Wonen Zevenkamp?

.. ...volwassenen. Als ze zich maar koest houden,
vind ik 't allang best."

In dit nummer drie interviewtjes met kinderen. We kozen daarvoor drie leeftijdgenoten, die bovendien alledrie in augustus aan de brugklas van de middelbare school zijn begonnen. Het zijn: Ilja van der Gaag, Fechbeth Hoste en Dennis de Vries.

Zij kregen de volgende vraag voorgeschied:

"WIL JE ONS IETS VERTELLEN OVER DE VOLWASSENEN IN CENTRAAL WONEN?"

De antwoorden:

Ilja:

"Tja, sommigen vind ik aardig, sommigen vind ik helemaal niet aardig. Tja, wat vind ik er nog meer van? Waarom? Nou, dan zeg je heel vrolijk gedag en sommigen reageren wel en anderen helemaal niet. Het ligt er ook aan wat voor bui ik heb.

Ik weet, dat er veel mensen zijn die elkaar ook aardig vinden. Ik denk, dat dat meer is dan in een gewone wijk. Ik denk, dat je hier veel opener bent, eerder contact hebt met mensen.

Volgens mij gaat het allemaal heel goed. Er is wel eens ruzie, maar ja ...

Ik vind het erg leuk hier.

Meestal zijn de kinderen ook wel aardig. Wat wel vervelend is soms, is dat iedereen zomaar binnenloopt, of als je bijvoorbeeld een tent hebt opgezet, ze steeds komen kijken.

Het eten in de cluster vind ik ook niet altijd leuk. Dan zijn er gesprekken en dan hang je er maar zo'n beetje bij. Of soms wordt er iemand van tafel gestuurd. Of als er ruzie is in de cluster, dat vind ik ook niet leuk.

Je hebt wel altijd iemand om naar toe te gaan, dat is wel fijn. Een vriendin, die heb je altijd binnen handbereik eigenlijk.

Vroeger vond ik het helemaal niet leuk, toen we hier pas woonden. Iedereen liep maar binnen. Dat was ik niet gewend, maar na een half jaar was dat over."

(Liesbeth P.)

Fechbeth:

"Arno vind ik een aardige volwassene. Daar kan je gewoon mee voetballen. En Annette vind ik heel aardig, die heeft mijn hand verzorgd. Als we in het cluster eten, heb ik vaak leuke gesprekken met Carla over van alles en nog wat. Op een keer vonden wij allebei de slagroom verschrikkelijk vies, want er zat geen suiker in. Dat was leuk. Ik vind het fijn, dat ze in het cluster rekening met mij houden, dat ik vegetariër ben.

Ik vind het vervelend als volwassenen gaan zeggen, dat ik dit of dat niet mag doen, voetballen op het pleintje bijvoorbeeld. Of als je zit te snakken, dan is het gelijk: "Wil je niet zo snakken?"

Ik vind volwassenen ook vervelend als ze geheimen hebben voor mij. "Gaat je niks aan", zeggen ze dan. Als Frans iets zegt over Laurens, dan gaat 'ie Frans praten. Dan mag ik het niet verstaan.

Er zijn niet veel mensen, die ik vervelend vind.

Hier, in centraal wonen, kennen ze je beter en omgekeerd. Dan kan je meer over elkaar zeggen. Het is onder de kinderen wel een vreselijk roddelgedoe.

Het is me ook opgevallen, dat er veel vrijgezellen en gescheiden mensen zijn.

Ik vind het leuk, dat ze door c.w. met elkaar in aanraking komen. Ook iedere keer met iemand anders.

Ik vind, dat de kinderen eerder stemrecht moeten krijgen, als je twaalf of dertien bent en zeker als je veertien of vijftien bent. We worden weggestuurd als we hier voetballen. Zijn ze natuurlijk bang dat de ruiten ingaan. Wat overigens nog nooit gebeurd is. De afspraak, dat daar niet gevoetbald mag worden, is zonder ons gemaakt. Ik vind, dat wij daar ook wel wat over te zeggen mogen hebben.

1985: Interview met Ilja
en Fechbeth

1991: Uif
Nieuwsbrief 100

WONEN DE KINDEREN OOK "ANDERS"?

-door Carola Zoetman-

Vanaf haar tweede jaar woont mijn dochter Joyce in Centraal Wonen. Maar zou ze beseffen dat de manier waarop we wonen verschilt van zoals de meeste anderen wonen? Ik herinner me dat toen Joyce een jaar of vijf was, ik met haar daar een gesprek over had. Zo vertelde ik haar dat wij bijvoorbeeld een kluster hebben, waar we regelmatig eten en dat dat bij haar vader toch niet zo is. Waarop Joyce zei: "Jawel hoor, in de patat-zaak!". Benieuwd hoe andere kinderen in CW het "anders" wonen ervaren stelde ik ze twee vragen, de reacties vinden jullie hieronder.

1. Wat is centraal wonen?

+ Dat mensen bij elkaar wonen en dat ze dingen met elkaar doen zoals eten en dingen organiseren om met elkaar naar toe te gaan, zoals dat filmgebeuren.

-Sandy-

+ Dat alle mensen elkaar kennen. Dat de tuinen naar elkaar toe kunnen en dat je er kan eten.

-Ruben-

+ Met elkaar samen dicht bij elkaar wonen. Mensen in CW doen dingen met elkaar.

-Joyce Diks-

+ Daar wonen allemaal mensen en er spelen kinderen in het doelhof en ze gaan steeds fakkie steken.

-Joeri-

+ We doen meer feestjes met elkaar. Er zijn klusters en vergaderingen.

-Joyce de Groot-

+ Leuke kinderen om mee te spelen. Leuk om hier te wonen. Leuk om met Sanne te spelen. Leuk dat ze hier woont. Leuke speelplek bij de schommel, het huisje en het klimrek. Waar ik vroeger woonde was geen leuke speelplek.

-Gioia-

+ Hier is een gang en er zijn speeltuinen.

-Anneke-

+ Ik weet het niet.

-Merije-

+ We hebben een stuk met alle dezelfde huizen en een pleintje en iedereen die hier woont mag het hebben, zoals de zandbak en de huisjes. Oh ja, en we hebben een hele lange gang waar alle mensen naast elkaar wonen. We hebben een plein waar je auto's mag zetten.

-Robbie-

+ Een soort dorpje. Een uitgebreide organiseerclub.

-Sander-

+ Heel veel huizen bij elkaar met klusters erin en de mensen komen eens in de zoveel tijd in de klusters bij elkaar.

-Lotte-

+ Dat is een soort dorp, waar mensen wonen. De meeste mensen noemen het "de blauwe huizen". Er zijn klusters, daar vergaderen ze en eten ze, soms. Daar zijn allemaal tuinen waar kinderen kunnen spelen en als het regent zijn er gangen en een hal en daar kun je spelen, maar dat mag meestal niet.

-Jettie-

2. Wat vind je het leukste van centraal wonen?

+ Met z'n allen naar de Efteling.

-Sandy-

+ Het filmfestival. Je kan met heel veel kinderen spelen. Je komt nooit kinderen tekort haast.

-Ruben-

+ Het "grote huisje", de balk en het klimrek.

-Joyce Diks-

+ Verstoppertje spelen en bussie-trap doen.

-Joeri-

+ Het jaarfeest anderhalf jaar geleden: het verkleeden, schminken, video kijken, Robin Hood en foto's maken. En mijn zusje Louise.

-Joyce de Groot-

+ Zou ik echt niet weten.

-Gioia-

+ Op het klimrek kunstjes doen en op de balk lopen.

-Anneke-

+ Dat ik vanuit het raam van de keuken naar het houten huisje kan kijken.

-Merije-

+ Dat als het regent dat je dan de druppeltjes op de ramen hoort.

-Robbie-

+ Dat ik er woon!

-Sander-

+ De gangen, want als het regent kan je daar met z'n allen spelen. En je kent iedereen.

-Lotte-

+ Dat pleintje, vlak bij het "kleine huisje", daar kan je lekker spelen en er is veel ruimte daar.

-Jettie-

□

1997

VERLEDEN EN TOEKOMST IN CW DOOR JOOST EN ROB

Hoe oud was je toen je in CW kwam wonen?

Rob: Ik was 8 jaar toen ik in CW kwam wonen. Joost: Ik was 5 jaar.

Was het anders dan in een gewone buurt? Rob: Ja, er waren meer kinderen van mijn leeftijd.

Joost: Ja, het is hier heel erg gezellig. En er zijn veel mensen die heel aardig zijn en je kent iedereen. Wat vond je de afgelopen jaren vervelend aan CW?

Joost: Dat iedereen zich met iedereen bemoeit. Het gezeur om het jongerenhok.

Rob: Het gezeur en gejammer over alles.

Noem eens een voorbeeld.

Rob en Joost: Skaten in de gang, niet op de daken, niet in de bomen.

Wat vond je het leukst als kind in CW?

Joost: spelen met andere kinderen. Rob: de kroeg met het tafelfoetbalspel.

Zou je hier willen blijven wonen?

Rob: Ik zie wel, maar waarschijnlijk wordt het een beetje ééntonig, steeds dezelfde gezichten. Joost:

Niet als ik uit huis ga maar misschien wel als ik 30

ben. Als je moest kiezen tussen een gewoon rijtjeshuis en CW wat kies je dan?

Joost en Rob zonder twijfel: HIER!!

Ha cw'ers en oud cw'ers,

**2007, terugblik van
Niels Gotjé**

Waarom ze mij gevraagd hebben een stukje te schrijven ter gelegenheid van het zoveelste jubileum van cw, ik heb geen idee. Nou ja misschien omdat ik zo'n beetje de eerste 17 jaren van mijn leven heb doorgebracht in het mooie cw. Mijn eerste jaren in cw kenmerken zich in buitenspelen, bussietrap, tieners op het pleintje tegenover mijn huis. Dit deden we zo vaak dat er in de G-woning op de hoek er vast en zeker scheuren in de muur zitten. Ook kattenkwaad uithalen stond bij ons hoog in het vaandel, van op daken spelen tot het met blaaspijpen pijltjes door de open ramen schieten. Tijdens mijn puberjaren op cw kwam ik er pas achter hoe tolerant men in cw was. Ze hadden er zelfs voor gezorgd dat we binnen konden blowen. Wij hadden ons eigen jongerenhok. We mochten er wel niet blowen maar ja, het tolerantie niveau in cw was toen erg hoog. Zelfs zo hoog dat de hangjongeren uitgenodigd werden in de kroeg. Dan had je ook nog de gezellige feesten in cw, dat werden complete bacchanalen. Iedereen dronken en tja waar er geslapen werd dat maakte ook niet veel uit. Ik heb ooit eens een poging gedaan de hele zaak uit te leggen aan mijn toenmalige vriendin, dit is dus niet te doen. Wel kijk ik met plezier terug op mijn cw tijd. Het heeft er mede voor gezorgd dat ik nu ben wie ik ben.

Vanuit het zonnige zuiden (Limburg) groeten van Niels Gotjé